

14 ΙΟΥΝΙΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΡΟΦΗΤΗ ΕΛΙΣΣΑΙΟ

**Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ψαλμός ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...

Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.(τετράκις μετα των στοίχων)

Εἶτα τά παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς.

Τῷ τοῦ Προφήτου Ἱερῷ Ναῷ συνδράμωμεν, ἁμαρτωλοί καὶ
ταπεινοί καὶ προσπέσωμεν, ἐν ἱκεσίαις κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς
Προφητῶν ἐγκαλλώπισμα, Ἑλισσαῖε τρισμάκαρ, δός ἡμῖν βοήθειαν,
τοῖς τιμῶσι σέ πόθῳ, χειμαζομένοις ἐν θλίψει δεινῶς σέ γάρ
προστάτην καὶ ρύστην κεκτήμεθα.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Οὐ σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε....

Ψαλμός ν' (50)

Ἐλέησον μέ, ὁ Θεός...

Εἶτα ψάλλομεν τὰς Ὠδᾶς τοῦ Κανόνος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Παθῶν ἐπικλύσεσι συσχεθεῖς, ἐξ ἁμαρτιῶν μου, ὦ Προφήτα
Ἑλισσαῖε, πρὸς σέ καταφεύγω ἀπὸ βάθους, ἐμῆς καρδίας
ὀδυνώμενος.

Ἀβύσσῳ ἐλέουσκαί οἰκτιρμῶν, προσπελάσας μάκαρ, διανοία ἐν
καθαρᾷ, ἐκεῖθεν τήν ἄβυσσον ἠρύσθης, τῆς εὐσπλαγχνίας
παναοίδιμε.

Τῇ θεῖᾳ εἰκόνι σου προσδράμων, ἐν τῷ σῶ τεμένει, κλίνων γόνυ
πανευλαβῶς, Προφήτα Κυρίου Ἑλισσαῖε, ἐπικαλοῦμαι θερμῶς σὴν
ἀντίληψιν.

Θεοτοκίον

Τοὺς θρήνους μου δέξαι καὶ στεναγμούς, Παντάνασσα Μήτηρ,
θλιβομένων καὶ ὀρφανῶν, καὶ ἴασιν χάρισαι σῶ δούλῳ, συνεχομένῳ
ἁρρωστήμασιν.

Ὦδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος

Ὡς τὰ ὕδατα πάλαι, Ἑλισσαῖε ἔνδοξε, τῆς Ἱεριχοῦντος ἰάσω, ἀλοί τὰ
ἄγωνα, οὕτω πρεσβείαις σαῖς, θεράπευσον τήν ψυχὴν μου, ἐν ἐνθέοις
πράξεσιν, ἄκαρπον μένουσαν.

Ποντισθέντα τρισμάκαρ, βυθῷ τῶν πταισμάτων μου, καὶ
πλημμελημάτων ἀφρόνως, οἷσπερ συνέζησα, τῇ εὐσπλαχνίᾳ τῇ σὴ
ἀνάγαγε μέ ὡς πάλαι, τό σίδηρον ἐκ τῶν ρείθρων ἀνήγαγες.

Σέ προστάτην μου μάκαρ, ἐν τῇ ζωῇ τίθημι, καὶ καθηγεμόνα ἐν
πάσι, σέ μέ ὁδήγησον, ἐν τῷ ἐλέει τῷ σῶ πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ
Κυρίου, ὅπως ὑμνῶ σέ ἀεί, τόν θεοδόηαστον.

Θεοτοκίον

Παναγία Παρθένε, τῶν πιστῶν τό στήριγμα, τόν περιτρεπόμενον
νοῦν μου, καλῶς στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ ἀγνή, τῶν ἀντολῶν του
Κυρίου, ὥνπερ ἐσωμάτωσας, εἰς ἡμῶν λύτρωσιν.

Διασωσον ἀπὸ κινδύνων, τὰ τέκνα σου ὦ Προφήτα, ὅτι πάντες μετὰ
Θεόν πρὸς σέ καταφεύγομεν, ὡς τόν μέγαν ἡμῶν προστάτην.

Ἐπιβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, ὦ πανεύφημε Προφήτα, ἐπὶ τὴν δεινὴν
ἡμῶν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τό τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἄλγος.

τό Κάθισμα ἤχος β'. Τά ἄνω ζητῶν

Προφήτα Χριστοῦ, Ἐλισσαῖε Πανεύφημε, ἰάσεων πηγὴ, καὶ κρήνη
ἀκένωτος, ἱκετικῶς βοῶμεν σοὶ προφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων
λύτρωσαι ἡμᾶς, ὁ μέγας φρουρός ἡμῶν καὶ πρόμαχος.

Ὦδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου

Φέρων κακῶν, δυσβάστακτα φορτία, ἐν τῷ σῶ ναῷ μετανοῶν
προσφεύγω, μή μέ παρίδης ἱκετεύω σέ τρισμάκαρ, ἀλλὰ μέ τῷ Θεῷ
καταλλαξον.

Σέ τό καθαρὸν, τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, πίσται δυσωπῶ, καθάρισον
μέ πάσης, ἐξ εἰδεχθοῦς ἀμαρτίας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πρὸς τόν
Θεόν ἡμῶν τόν Εὐσπλαγγνον.

Κείμενον νεκρόν, ἐν τάφῳ ἀμαρτίας, ἔνδοξε Θεοῦ Προφήτα
Ἐλισσαῖε, ἀναστησόν μέ ὡς πάλαι, νεκρόν τόν παῖδα, τῆς
Σωμανίτιδος ἀνέστησας.

Θεοτοκίον

Ράθυμον ζωὴν, Παρθένε δαπανήσας, ἄκαρπος εἰμι πράξεων
ἐναρέτων δύο πτοούμενος δίκην φεῦ τὴν ἐσχάτην, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις καταπέφευγα.

Ὦδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς

ὥσπερ Νεεμᾶν, ἰάσω λεπρόν ἀοίδιμε, ταῖς Ἰορδάνου προχοαῖς καὶ
ἐμοῦ, λεπρᾶν τὴν ψυχὴν, καθάρισον ταῖς πρεσβείαις σου.

Τό τοῦ Γιεζί, ὑλόφρον καὶ φιλάργυρον, ἦθος τῇ λέπρα ἐμάστιξας
σφοδρῶς, ἡμᾶς διδάσκων, νόσον φεύγειν τὴν ἐπάρατον.

Ἄσκειν ζωὴν, καὶ ἀκτήμονα διήγαγες, ἐν σαρκὶ ὡς ἄσρακος βιῶν
σοφέ, ἡμᾶς διδάσκων, τά ἄνω ποθεῖν ἀείποτε.

Θεοτοκίον

Δέσποινα άγνή, φώτισόν μου τήν διάνοιαν, έσκοτισμένην δεινῶς
τοῖς γεηροῖς, ὅπως τά κάλλη τά οὐράνια φαντάζωμαι.

Ὡδή στ'. Τήν δέησιν έκχεῶ

Ἐλάμπρυνας τῶν πιστῶν τό σύστημα, τῶν θαυμάτων σου τή αἴγλη
Προφήτα, διό καμέ λάμπρυνον ἐν τοῖς ἔργοις, τῆς σωτηρίας μου
ὅπως σωθεῖς ὕμνῳ, τόν δόντα σοί Ἐλισσαῖε, τῶν θαυμάτων τήν
χάριν τήν ἄφθονον.

Ἀστήρ παμφαέστατος τρισένδοξε, καταυγάζεις Χριστοῦ τήν
Ἐκκλησίαν διό καμού καταύγασον τό σκότος τῆς διανοίας, τῶν
πρεσβειῶν σου ἐλεί θεοληπτε, σού δέομαι διακαῶς, ὅπως βλέψω τήν
τρῖβον τήν ἔνθεον.

Καλέσαντι μάκαρ ἠκολούθησας, τῷ Ἡλία καί προφρόνως διηκόνεις
οὔτω καμέ τόν ραθύμως βιούντα, ἀκολουθεῖν τῷ Χριστῷ
ἐνδυνάμωσον, καί πράττειν καί ἐπιτελεῖν, τά σωτήρια τούτου
ἐντάλματα.

Θεοτοκίον

Τά κύματα τῶν πλημμελημάτων μου, κατεκάλυψαν τήν ψυχήν μου
Παρθένε διό προσθάσασα σῶσον μέ Κόρη, καθικετεύω τήν
εὐσπλαχνίαν σου, καί χεῖρα δός μοί ἀρωγόν, πρίν εἰς τέλος ὁ Ἄδης
ἐκπή μέ.

Διασωσον, ἀπό κινδύνων Ἐλισσαῖε σούς ἱκέτας, ὅτι πάντες
σεμνοπρεπῶς, εἰς σέ καταφεύγομεν, τόν φύλακα πάντων τῶν
Ὁρθοδόξων.

Ἐπιβλεψον ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπί τήν ἐμήν χαλεπήν
του σώματος κάκωσιν, καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Μετά δέ τήν Ἐκφώνησιν, τό Κοντάκιον ἦχος β'.

Ἱατρεῖον τῶν Χριστιανῶν ἐτοιμότατον, ὁ Ναός σου ἀνεδείχθη
Παναοίδιμε, διό οἱ ἀρρωστήμασι κυκλούμενοι δεινῶς, ἐν αὐτῷ
ἀθροιζόμενοι, τήν σήν βοήθειαν θερμῶς, ἐξαιτούμεθα κράζοντες

ἐνδοξε Ἐλισσαῖε, Προφήτα Θεοῦ τρισμάκαρ, μή ὑπερίδης νῦν ἡμᾶς, κινδυνεύοντας εἰς θάνατον.

Εἶτα τό Προκείμενον, ἦχος β'.

Μή ἀπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καί ἐν τοῖς Προφήταις μου μή πονηρεύεσθε.

Στίχος: Σύ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (δ' 22-30)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔλεγον. Οὐχ αὐτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Πάντως ἐρεῖτε μοί τὴν παραβολὴν ταύτην Ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν, ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναούμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. Εἶπε δέ, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτε οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Ἐπ' ἀληθείας δέ λέγω ὑμῖν. Πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰησοῦ ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανός ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μήνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμός μέγας ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν, καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας, εἰμὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος πρὸς γυναῖκα χήραν. Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰμὴ Νεεμᾶν ὁ Σύρος. Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα. Καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτόν ἔξω της πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτόν ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους, ἔφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, εἰς τό κατακρημνίσαι αὐτόν. Αὐτός δέ, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τοῦ σου προφήτου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς της Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἐλεῆμον, ἐλέησον μέ ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου καί κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Καί ψάλλομεν προσόμοιον ἤχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι

Προφήτα θεσπέσιε, ὁ ἱατρός τῶν νοσούντων, θλιβομένων ἡ χαρά, καί τελεία λύτρωσις καί ἀπάλλαξις, πάσης κακώσεως, πάσης στανώσεως, τάς δεήσεις νῦν ἐπάκουσον, ἅς πέρ οἱ δοῦλοί σου, ἐν ψυχῆς ὀδύνη σοί προσάγομεν, πάντοθεν πολεμούμενοι, ὁρατῶν ἐξ ἐχθρῶν τέ καί ἀοράτων, ἔνδοξε Προφήτα, ἐν τῷ ναῷ σου πάντες ἐν κλαυθμῷ, γονυπετοῦντες αἰτούμενοι, τό σόν μάκαρ ἔλεος.

Ὦδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ἥλιοῦ σέ ὁ μέγας νεύσει θεία Προφήτην ἐν τῷ λαῷ ἔχρισε, θρόφρον Ἑλισσαῖε, Θεῷ ἱερωμένον, ἀνυμνοῦντα καί ψάλλοντα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Ἡξιώθης ιδέσθαι, τόν σόν θεῖον διδάσκαλον πυρίνω ἐν ἄρματι, αἰθέριον πορείαν, ποιούμενον ἐνδόξως, καί ἐνθέως ἐκραυγάζεις ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Καί ἡμᾶς Ἑλισσαῖε, τοὺς ἐν τῷ τεμένει σου ἀγρυπνοῦντας ἐπισκεψαι, καί ἴασιν ἐν νόσοις, καί θάρρος ἐν κινδύνοις, παρασχου τοῖς κραυγάζουσιν, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Θεοτοκίον

Παναγία Παρθένε, ἡθικαῖς τρικυμίαις περιστατούμενον, οἰκτείρησον καί σῶσον, ἐμέ τόν σόν ἱκέτην, τόν ἐν πίστει κραυγάζοντα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἰ.

Ὦδὴ ἡ'. Τόν βασιλέα τῶν οὐρανῶν

Τάς σηπεδόνας τῆς ψυχῆς μου ὦ Προφήτα, καί τά πάθη τοῦ σώματος ὁμοίως, θεράπευσον ἐν ὕμνοις, ὅπως σέ μεγαλύνω.

Τούς πειρασμούς διασκέδαον καί ἐνέδρας, τῶν δαιμόνων Προφήτα Κυρίου κατ' ἐμοῦ γάρ φθόνῳ, κεκίνηται ἀπαύστως.

Ἐπάκουσόν μου ἐν ὀδυρμοῖς σοῖ βοῶντος, καί παρασχου γαλήνην τῇ ψυχῇ μου, ὅπως ἀνυμνῶ σέ, Προφήτα εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὴν δέησίν μου μὴ παρίδης Θεοτόκε, ἣν ἐμπόνως νῦν σοί ἀναφέρω σύ γάρ θλιβομένων, παράκλησις ὑπάρχεις.

Ὡδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον

Διπλὴν παρά Κυρίου, ἔνδοξε Προφήτα, λαβὼν τὴν χάριν διπλά καί τά χαρίσματα, ἡμῖν παρέχεις, ψυχαῖς ὦμα τέ καί σώμασι.

Τὴν θεῖαν μηλωτὴν σου, εἴλησον καί πάλιν, καί τῶν παθῶν ἡμῶν τὴν θάλασσαν ξήρανον, τῶν ἀγρυπνούντων Προφήτα ἐν τῷ τεμένει σου.

Νυκτός τέ καί ἡμέρας, σέ ἐπικαλοῦμαι, τόν ἀγαθόν μου προστάτην, Προφήτα Θεοῦ, παντός κινδύνου καί βλάβης μέ λύτρωσαι.

Θεοτοκίον

Υἱέ Θεοῦ Παντάναξ, ἀναπαυσον πάντας, οὓς προσελάβου ἐκ τῆς δέ τῆς ποιμένης σου, πρεσβείαις τῆς Μητρὸς σου, καί τοῦ Προφήτου σου.

Ἄξιον ἐστίν ὡς ἀληθῶς...

Χαίροις ὁ τὴν χάριν διπλὴν λαβὼν, Πνεύματος Ἁγίου καί Θεσβίτου τὴν μηλωτὴν• χαίροις ὁ πληρώσας τὴν γῆν τῶν σῶν θαυμάτων, Προφήτα Ἐλισσαῖε, ἡμῶν τό στήριγμα.

Ἔχοντες ναόν σου τόν ἱερόν, Προφήτα Κυρίου, ἰατρεῖον
θαυματουργόν, εἰς τοῦτον ἐν πίστει, προσφεύγομεν καί πόθῳ, καί
ἴασιν καί ρῶσιν ἀπαρυόμεθα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ
δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον...

Απολυτίκιον

**Του Προφήτου Ελισαίου την μνήμην Κύριε εορτάζοντες δι
αυτοῦ σε δυσωπούμεν σωσον τας ψυχας ημων**

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά, σύ Θεοῦ Προφήτα ὑπάρχεις, καί τῶν
πεινώντων τροφή, σκέπη καί ἀντίληψις, τῶν ἀδυνάτων ἡμῶν,
ἀσθενούντων ἡ ἰάσις, ὑγιῶν ἡ ρώμη, ἀναπήρων ἔρεισμα, καί
βακτηρία τυφλῶν ὅθεν σοί προσφεύγομεν πόθῳ, καί ἐν εὐλαβεῖ
παρρησίᾳ, τήν σὴν εὐσπλαχνίαν ἐκδεχόμεθα.

Δέσποινα προσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι
ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον
μέ ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

**Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.**